ΛΑΚΩΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δ)ντης: Ανδρ. Χιώτης

ΣΠΑΡΤΗ, 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1963

Έτος 9ον· Ἀρ. Φύλ. 114

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ὁ Τουρισμός εἶναι αὐτήν τὴν στιγμήν ὁ κυριώτερος παράγων διὰ τὴν ἀπό πάσης πλευρᾶς ζωὴν καὶ κίνησιν τοῦ τόπου μας. Καί ἔχουν μὲν γίνει ὡρισμέναι ἐπαινεταί προσπάθειαι διὰ τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νομοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔγινεν ἀκόμη αὐτό τό ἀπαραίτητο ξεσήκωμα, ὁ συναγερμός, ἡ ἐπιμελὴς κατ' ἔκτασιν ὀργάνωσις, ποὺ θὰ καταστήσουν τὸν τουρισμόν πηγὴν ἀληθοῦς πλούτου δι' ὁλόκληρον τὴν Λακωνίαν.

Τοιαῦται ὅμως προσπάθειαι ἀπαιτοῦν πνοὴν, παλμόν, δρᾶσιν, θέρμην, ὀργάνωσιν, ἰδέας. Καὶ ὅλα αὐτά λείπουν. Διότι δέν ἀρκεῖ ἡ καλὴ διάθεσις τοῦ κ. Νομάρχου, ἡ προθυμία τῶν ὀργάνων τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας ἢ τῶν φυλάκων ἀρχαιοτήτων καὶ ἡ εὐσυνείδητος προσφορά ὀλίγων ἐπαγγελματιῶν. Παρίσταται ἀνάγκη γενικοῦ ξεσηκωμοῦ. Ἀλλά χρειάζονται κατάλληλοι ἄνθρωποι νά τὸν ἐμπνεύσουν καὶ νά τὸν δημιουργήσουν. Καί δυστυχῶς δέν ὑπάρχουν.

Ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως, ποὺ ἔπρεπε νά πρωτοπορήσῃ καὶ νά ἐμπνεύσῃ τούς συνδημότας του, δέν ἔχει κάμει τίποτε διό τι τοῦ λείπει τοῦ ἰδίου ἡ ἐμπνευσις. Καί ἠμποροῦν νά ἐμπνεύσουν ὅσοι εἶναι ἐμπνευσμένοι.

Τό Δημοτικὸν Συμβούλιον δέν ἔπιασε τό θέμα μὲ ζέσιν καὶ ἀποφασιστικότητα, δέν ἐξεδήλωσε καμμίαν παρόρμησιν, δὲν ἀνέλαβε σοβαρὰν πρωτοβουλίαν διὰ νά παρωθήσῃ αὐτό τόν δήμαρχόν του καί νά παρακινήσῃ τοὺς πολίτας εἰς μίαν κοινὴν δραστηριότητα.

Ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία κάτι πῆγε νὰ κάμῃ, ἀλλ' ἔδρασεν ἀσυντόνιστα. Πάντως σημειώνομεν τὴν προσπάθειάν της.

Καὶ μένει μόνη ἡ δραστηριότης τοῦ κ. Νομάρχου. Ξένος αὐτὸς πρός τόν τόπον, ἀλλά λάτρης του καθώς φαίνεται, συνέλαβε τὸ θέμα καί θέλησε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν ἀντικειμενικόν στόχον. Συνεκρότησεν ἐπιτροπάς, ἐνίσχυσε σωματεῖα, ἐκίνησε τὴν διοίκησιν τοῦ νομοῦ, ἔκαμε παραστάσεις. Καὶ ἐπέτυχε ποικίλας χρηματοδοτήσεις καὶ διά τά σπήλαια τοῦ Διροῦ καί διὰ τὴν Μονεμβασίαν.

Ὅλα αὐτά εἶναι ἀξιοσημείωτα καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε κανείς πολλὴν δόσιν κακοπιστίας διά νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Νομάρχου. Ἀλλ' «ἕνας κοῦκος δέν φέρνει τὴν ἄνοιξιν».

Ποῦ εἶναι καὶ τί ἔκαμαν οἱ ἄλλοι παράγοντες τοῦ τόπου; Δημοτικὴ ἀρχή, ἐπιστημονικοί σύλλογοι, σωματεῖα γενικωτέρου σκοποῦ, ἰδιῶται, ὅλοι μαζί, πρέπει νὰ αὐτοστρατευθοῦν καὶ νὰ ἀναλάβουν προσπάθειαν κοινῆς δραστηριότητος διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ τόπου.

Ἂς παραδειγματισθῶμεν ἀπό τὸ Γύθειον ποὺ ἐξεμεταλλεύθη αὐτὴν τὴν πλουτοφόρον πηγὴν καὶ ἐσώθη. Ἂς δώσωμεν καὶ ἐμεῖς ζωὴν εἰς τὴν Σπάρτην καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Λακωνίαν.

Ὁ κ. Νομάρχης ἂς κάμῃ μίαν ἀκόμη προσπάθειαν κινητοποιήσεως. Νὰ ἐνεργήσῃ ὅμως ἀνεπηρέαστα, χωρίς συναισθηματισμούς. Καὶ νὰ συγκροτήσῃ μίαν εὐρυτάτην ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ συμπεριλάβῃ κάθε ζωντανὸν στοιχεῖον, κάθε πολίτην, ἁπλοῦν καὶ ἄσημον ἔστω, ἀλλὰ διατεθειμένον καὶ ἄξιόν νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν. Καὶ ἂς ἀφήσῃ «ἀπ' ἔξω» τοὺς μεγαλοσχήμονας ποὺ μόνον γιά τίτλους ἐνδιαφέρονται. Διότι συνήθως αὐτοί ἀποτελοῦν τὴν τροχοπέδην.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΙΩΤΗΣ

ΑΦΟΒΑ ΛΟΓΙΑ

ΤΟΛΜΗ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΗ

Τοῦ κ. Γ. Θ. ΠΕΡΔΙΚΛΩΝΗ

Πρίν ἀπ' τὸ θέμα: Μία γνωριμία τῆς στήλης: «Ἀφοβα λόγια», ποὺ στὸ ἑξῆς θὰ δίνη τὴν παρουσία της σ' αὐτὴ τὴν ἐφημερίδα. Ὄχι βέβαια ἀνελεεινὴ παρουσία. Πάρεργη ἡ τέτοια ἀσχολία τοῦ γράφοντος. Ἀλλὰ καὶ καθήκον ἡ συνδρομή της κάθε προσπάθειας γιὰ τὴν κάθε βελτίωση τοῦτου τοῦ τόπου. Ἐπιτακτικὸ ὅμως τὸ τέτοιο καθῆκον, σὰν πρόκειται νὰ προσφερθῆ ἐστω καὶ ἕνας κόκκος γιὰ τὸ πνευματικὸ ξετελμάτωμα τῆς γῆς ποὺ μᾶς ἔδωσε τὸ πρῶτο φῶς. Τῆς γραμμῆς αὐτῆς τῆς στήλης θὰ ἀπασχολοῦν θέματα ἀπὸ τὴ ζωή, τὸν ἄγθωα, τὸν πόνο, τὴν μιζέρια καὶ τὰ κυμάματα τῶν ἀνθρώπων ποὺ πατοῦν τὸ χῶμα της. Τὰ λόγια της θὰ εἶναι ἄφοβα καὶ πρὸς τὰ πάνω καὶ πρὸς τὰ κάτω. Ὅμως πάντα μὲ καλὴ πρόθεση καὶ θέληση. Ἀσφαλὲς δὲν θὰ λείψουν τὰ λάθη. Ἀνθρώπινη ἡ προσπάθεια. Ἀνθρώπινα τὰ λόγια. Καὶ ἀπὸ ἀνθρωπινὸς τὰ λάθη. Ὅμως δήλωσις πρώτη καὶ τελευταία: Χαρὰ αὐτῆς τῆς στήλης ὁ διάλογος γιὰ ἀγῶνα, γιὰ φῶς, γιὰ ἀλήθεια, γιὰ δίκηο· γιὰ διόρθωση, ἐπανόρθωση, συμπλήρωση. Τέτοιες οἱ ἀρχές αὐτῆς στήλης. Στὴν πορεία της θὰ γίνουν οἱ φίλοι· καὶ στὴν ἴδια οἱ ἀντίθετοι. Χαιρετισμὸς στοὺς φίλους. Σεβασμὸς στοὺς ἀντίθετους. Καὶ εὐχή: Ὀρεξη γιὰ ἀγῶνες πρὸς τὰ ἐμπρός.

Γ.Θ.Π.

Γιὰ τὰ σπήλαια τῆς Μάνης πολλὰ ἔχουν γραφτῆ. Καὶ εἶναι τόσα καὶ τέτοια ποὺ αὐτὴ ἡ στήλη νὰ μὴ μπορεῖ νὰ προσθέση περιγραφικὰ τίποτα. Γιατί οἱ δυνάμεις τῆς δὲν ὑπερτεροῦν ἐκείνες τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ ἀφοῦ ὁ γράφων ἔφτασε ἐπισκέπτης σὲ κείνη τὴν ἀκραία γωνιὰ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς δὲν ἔμεινε ξένος ἀπὸ ἐντυπώσεις. Ἐντυπώσεις ὄχι ἀπὸ τοὺς ναοὺς τῆς θείας φύσης, ποὺ χιλιάδες χρόνια μὲ ἀγέρωχη ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ σταγόνα-σταγόνα πάσχιζε νὰ φτιάξῃ τὰ ἀριστουργήματά τους. Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν βιωματικὴ θέση τῶν ἀνθρώπων κείνης τῆς γῆς, ποὺ δὲν μπορεῖ ψωμὶ νὰ τοὺς χορτάσῃ· κείνων τῶν ἀνθρώπων ποὺθὰ χρειαστοῦν ἀρκετὰ χρόνια γιὰ νὰ μπάσουν τὰ βιώματά τους στὴ δίνη καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ σημερινοῦ τρόπου ἐνεργείας, δράσεως καὶ ἀπιδιώξεως.

Γῆ, ἡ Μάνη, ποὺ κατοικήθηκε κάποτε πυκνὰ. Σκοτεινὰ κεῖνα τὰ χρόνια τῆς μακραίωνης δουλείας. Λεύτερος κεῖνος ὁ τόπος, γιατὶ ἄγονη ἄκρη ἦταν. Καὶ φιλόξενα δόθηκε τ' τε στοὺς κατατρεγμένους ἀπὸ τὶς ὀρδὲς τῶν βαρβάρων. Ὄχι μόνο ἄγονος, μὰ καὶ ἄγριος. Ἄγριος καὶ γιὰ τὸ μάτι καὶ γιὰ τὴν ψυχή. Τώρα μόνο ἡ παράδοση, ὁ μανιάτικος θρύλος καὶ ἡ ἱστορία τῶν ἡρωϊκῶν ἀνθρώπων του σὲ κάνουν νὰ τὸν νοιώσης κάπως ζεστὸν καὶ λεβέντικον μέσα σου. Ὅμως τότε, στὴ σκλαβιά, ὁ ἀέρας του ἔφτανε γιὰ τοὺς κατατρεγμένους. Ἦταν ἀέρας λεύτερος· πέρα γιὰ πέρα λεύτερης ἑλληνικῆς γῆς. Ἀρκετὸς αὐτός, μόνος, γιὰ νὰ ζεσταίνῃ, νὰ παρηγορῇ καὶ νὰ γεμίζῃ ἀνειρα τοὺς σκλάβους. Ἔτσι κάθε μεριὰ τοῦ τόπου ποὺ πρόσφερνε λίγο χῶμα κατοικήθηκε. Σήμερα ἀπορεῖ κανεὶς πῶς αὐτὸς ὁ τόπος κατοικήθηκε· καὶ μάλιστα τόσο πυκνὰ. Περισσότερο, ὅμως, ἀπορεῖ πῶς μπέρεσε νὰ βρέψῃ τὶς τόσες ψυχὲς ποὺ κράτησε κοντά του.

Μία ἡ ἀλήθεια γιὰ τότε: Ἡ ζωὴ μὲ μηδαμινὲς ἀπαιτήσεις. Πολιτισμὸ, ἄνεση, μέσα, ὅρους διατροφῆς, πρόοδο, τὰ πάντα ἐκάλυπτε καὶ ἀντικαθιστοῦσε ἡ ζωὴ μακριὰ ἀπὸ τοὺς βάρβαρους κακοκτητές. Ἀρκετὸ αὐτό. Διαφορετικὰ ὅμως σήμερα τὰ πράγματα. Ζωὴ ἀπαιτήσεων ἡ ἐποχή μας. Ἀπαιτήσεων πολλῶν. Καὶ τέτοιων, ποὺ ἡ ποιότης καὶ ἡ ποσότης τῶν χρησιμοποιουμένων μέσων τῆς τεχνικῆς χαρακτηρίζουν καὶ τὸν βαθμὸ ἀνθρωπίνης ζωῆς τοῦ κάθε ἀτόμου. Καὶ συνάρτηση αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς. Ἔτσι μάταιη ἡ προσπάθεια στὴν ἐμμονὴ τῆς παραδοσιακῆς κληρονομιᾶς.

Γιὰ αὐτὸ ὅμως θὰ συνεχίσουμε σ-ὸ ἑπόμενο.

Γ. Θ. ΠΕΡΔΙΚΛΩΝΗΣ

Η ΤΟΠΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μία δήλωσις τοῦ κ. Μιχ. Γραμματικάκη

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΕΔΑ Λακωνίας δικηγόρος κ. Μιχαὴλ Γραμματικάκης, ἐρωτηθείς, διέψευσε κατηγορηματικῶς τὴν δημοσιευθεῖσαν «ἐς τοπικὴν ἐφημερίδα εἰκασίαν περί προσχωρήσεώς του εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου.

Ὁκ. Γραμματικάκης ἐδήλωσεν ὅτι ἀνήκει πάντοτε εἰς τὴν ΕΔΑ, τὰ δὲ περὶ ἀποχωρήσεως του μόνον ὡς ἀστεῖα ἠμπορεῖ νὰ λέγωνται.

Ἐξ ἄλλου, ἐκ κύκλων τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐδηλοῦτο ὅτι οὐδέποτε ἄντεμε τωπίσθη θέμα προσχωρήσεως στελεχῶν τῆς ΕΔΑ καὶ πολὺ περισσότερον τοῦ κ. Γραμματικάκη.

—Πρὸ ἡμερῶν ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ πολιτευτὴς καὶ τέως βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ κ. Νικήτας Γ. Βαρβιτσιώτης, ἔστις ἐδήλωσεν εἰς κύκλον πολιτικῶν φίλων του ὅτι θὰ μετάσχῃ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν.

Ἐξεδόμενον ὅτι ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἐν λόγῳ πολιτευτοῦ εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς ΕΡΕ εἶναι μίαν δυσχερὴς ἐν μὴ καὶ ἀδύνατος, ἡ ἀνωτέρω δήλωσις τοῦ κ. Ν. Γ. Βαρβιτσιώτη ἀποτελεῖ ἔμμεσον ἐπιβεβαίωσιν τῶν φημῶν περὶ ἐπικειμένης προσχωρήσεώς του εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου.

Ὁ ἴδιος πάντως δὲν ἐπεβεβαίωσε τὰς ἐν λόγῳ φήμας, τινὲς δέ ἐκ τῶν φίλων του ὑποστηρίζουν ὅτι οὗτος, λόγῳ ἰδεολογικῆς τοποθετήσεως θὰ στραφῇ μᾶλλον πρὸς τὸ Κόμμα τῶν Προοδευτικῶν.

—Ἐπεσκέφθη ἐπίσης τὴν πόλιν μας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ δικηγόρος κ. Γεώρ. Λεώπουλος, ὅστις φέρεται ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ὁ κ. Λεώπουλος, εἰς συζήτησιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἄφησε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι δέν ἔχει μὲν ἀναπτύξῃ δραστηριότητα τινὸ, ἀλλ' ἐὰν μετάσχῃ συνδυασμοῦ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς οὗτος θὰ εἶναι ὁ πρὸ Ἑνώσεως Κέντρου.

—Ὡς ὑποψήφιος τῆς Ε.Κ. φέρεται καὶ ὁ πρώην βουλευτὴς πτέραρχος κ. Γεώρ. Γραφάκος.

Ὁ κ. Γραφάκος εἰς οὐδεμίαν σχετικὴν δήλωσιν ἔχει προβῆ. Πληροφορούμεθα ὅμως ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ Κόμματος ἐπιθυμεῖ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὸν συνδυασμὸν Λακωνίας.

Οἱ ἐργαζόμενοι καὶ τὰ ζητήματά των

Η ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΟ·Υ·ΠΑΛ)ΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

(Ὄχι μόνον νέα ἡγεσία, ἀλλὰ καὶ νέες ἰδέες, καινούργια νοοτροπία, νέοι προσανατολισμοί)

Ὁ νεοεκλεγεὶς πρόεδρος τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Λακωνίας κ. Ἀνδρέας Χιώτης, ἔδωσε πρὸς τὸν τοπικὸν τύπον τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν.

«Ἡ αἰρετὴ διοίκησις τοῦ Ε.Κ. Λακωνίας ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπευθύνῃ θερμὸν τὸν συναδελφικόν της χαιρετισμὸν πρὸς ὅλους τοὺς ἐργατοϋπαλλήλους τῆς Λακωνίας καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ ἀνυποχώρητη δραστηριότητά της θὰ στραφῇ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ θὰ καλύψῃ ὅλας τὰς δίκαιες δι' εκδικήσεις των. Καλεῖ δὲ τὰς διοικήσεις τῶν σωματείων νὰ εὐθυγραμμίσουν καὶ συντονίσουν τὰς προσπαθείας τους, γιατί χωρὶς ἑνότητα καὶ προγραμματισμὸ κάθε ἀγώνας θὰ εἶναι μάταιος.

Μὲ τὴν εὐκαιρία ἡ διοίκησις τοῦ ΕΚΛ ἀπευθύνεται καὶ πρὸς ὅλους τοὺς παράγοντες τοῦ τόπου - κρατικοὺς, κοινωνικούς, οἰκονομικοὺς κλπ.—γιὰ νὰ τοὺς διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ ἐργατικὴ τάξις δὲν θέλει νὰ βρίσκεται σὲ ἀντιδικία μὲ κανέναν. Ζητᾶει μονάχα κάθε φορὰ αὐτὸ ποὺ τῆς ἀνήκει. Κι' ὅταν τῆς τὸ ἀρνοῦνται ξέρει νὰ τὸ διεκδικῇ καὶ νὰ τὸ παίρνῃ μὲ ἀγῶνες στοὺς ὁποίους ἐμπνέεται καὶ ὁδηγεῖται ἀπὸ τὸ δίκαιό της κι' ἀπὸ τὰ παράδειγμα τῶν πρωτοπόρων, τῶν παλαιοτέρων καὶ τῶν συγχρόνων ἀθρῶν καὶ ἀγωνιστῶν τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος.

Τὸν τελευταῖο καιρὸ τὸ τοπικὸ ἐργατικὸ κίνημα βρέθηκε ἔξω ἀπὸ αὐτὲς τὶς γραμμές. Ἔχασε τὴν σωστὴ κατεύθυνσί του, τὸ ἔλειψε ἡ ἀγωνιστικὸς παλμὸς καὶ ἀποδιοργανώθηκε. Μὰ νὰ ποὺ μόνο του βρῆκε πάλι τὸ σωστὸ δρόμο τοῦ καὶ τὸν παλμό του καὶ ἀνασυντάχτηκε γιὰ νὰ διεκδικήσῃ ἐντο-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

*** Σχόλια

ΤΟ ΑΡΔΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Κάτοικοι τοῦ Περιστερίου καταγγέλλουν ὅτι τό ἐσχάτως ἐκτελεσθὲν ἔργον ἀρδεύσεως τῆς Κοινότητός των εἶναι κακότεχνον, ἡ δὲ δαπάνη αὐτοῦ δυσανάλογος πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου. Τὰ ἀνωτέρω τίθενται ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Νομάρχου, ὁ ὁποῖος παρακαλεῖται νὰ δώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἔργου, ἐν λεπτομερείᾳ, ἵνα διαλυθοῦν αἱ δημιουργούμεναι ἐντυπώσεις, ἐὰν οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν κατοίκων δὲν ἔχουν βάσιν. Ἐὰν ὅμως ὑφίστανται ἀνωμαλίαι θὰ ἀναμείνωμεν τὸν καταλογισμὸν εὐθυνῶν καὶ τὴν ἐπιβολὴν αὐστηρῶν κυρώσεων.

ΑΙ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οἱ περίοικοι τῆς ὁδοῦ τῶν Τριακοσίων καὶ τῶν ἄλλων πλησίον τοῦ Σταδίου ὁδῶν, τείνουν νὰ καταστοῦν ἐμπειρικοὶ διερμηνεῖς καὶ ξεναγοί, συνεπείᾳ τῶν καθημερινῶν ἐπαφῶν μὲ τοὺς πάσης προελεύσεως τουρίστας, οἱ ὁποῖοι ματαίως ἀναζητοῦν τὴν ἀκρόπολιν. Τοῦτο δέ, διότι, παρὰ τὰς συνεχεῖς ὑποδείξεις μας, οἱ ἀξιότιμοι κύριοι ἁρμόδιοι δὲν ηὐδόκησαν νὰ τοποθετήσουν μερικὰς πινακίδας, ποὺ νὰ ὁδηγοῦν τοὺς ἐπισκέπτας πρὸς τὸν λόφον τῆς ἀκροπόλεως. Καίτοι τερα ὁμιλοῦμεν περὶ τουριστικῆς ἀναπτύξεως—ἄνευ ἐντροπῆς...

ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ

Ἡ Ἕνωσις ἐφ.ἀξιωμ)κῶν ἀνέλαβε τὴν ἀξιέπαινον πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν εἰς τὴν πόλιν μας ἡρώου τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων. Πάντες οἱ παράγοντες τοῦ τόπου καὶ ὁλόκληρος ἡ κοινωνία τῆς Σπάρτης ὀφείλουν νὰ συντρέξουν τὴν προσπάθειαν ταύτην, ἵνα ἡ πόλις μας ἀποκτήσῃ τὸ ταχύτερον ἡρῶον, τοῦ ὁποίου δὲν στεροῦνται αἱ πλεῖσται τῶν κοινοτήτων.

ΕΝΑ ΑΤΟΠΟΝ

Οἱ Θεολογῖται ὑπέφεραν ἐπί ἔτη ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν νεροῦ καὶ, παρὰ τὸ ἐκτελεσθὲν ὑδρευτικὸν ἔργον, ἐξακολουθοῦν καὶ τώρα νὰ ἀντιμετωπίζουν πρόβλημα ὑδρεύσεως. Παρὰ ταῦτα ἄφησαν νὰ ἀχρηστευθῇ ἡ παλαιὰ βρύση τοῦ χωρίου, ἡ ὁποία ἐν τούτοις ὀφείλεται νὰ ἀξιοποιηθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑδρεύσεως. Ἀποτελεῖ ἀτόπημα τῆς κοινοτικῆς ἀρχῆς ἡ ἀχρήστευσις τῆς παλαιᾶς κρήνης, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται ν' ἀξιοποιηθῇ τοὐλάχιστον διὰ τὸ πότισμα τῶν ζώων.

Ἀναδρομὴ στὸ παρελθὸν

Η ΠΡΩΤΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑ

Καθὼς σημειώνει ἀναγνώστης καὶ φίλος τῆς ἐφημερίδος μας, ἡ πρώτη ἑλληνικὴ χαρτοποιΐα εἶχεν ἱδρυθῆ εἰς τὸν Μυστρᾶν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Διονυσίου Πυρροῦ Θετταλοῦ.

Τοῦτο προκύπτει ἀπὸ μίαν προκήρυξιν τοῦ ἀρχιμανδρίτου, ἡ ὁποία ἐκυκλοφόρησεν εἰς τὸ Ἄργος τὸν Ἰούνιον τοῦ 1929 καὶ τῆς ὁποίας ἀπόσπασμα δημοσιεύομεν κατωτέρω:

«..... Τὸ ὄφελος τῆς μηχανῆς τοῦ χαρτίου ἰδών καὶ ἐγὼ πρόπολλοῦ εἰς τὸ Ἔθνος, καὶ τὴν καθημερινὴν ἔξερχομένην δαπάνην αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἔθνους, ἐφιλοτιμήθην προπέρυσι καὶ ἐσύστησα εἰς τὴν Παλαιὰν Σπάρτη (Μυστρᾶν) μίαν μικρὰν τοιαύτην μηχανήν, διὰ τῆς ὁποίας τότε καὶ μικρὸν χαρτὶ κατεσκεύασα καὶ τὸ ἔργον μου ἐπροώδευσε ἀρκετὰ καλά, πλὴν κακῇ τύχῃ, ὅτε ἐλθόντες οἱ Ἄρβες ἐλεηλάτησαν τὴν Λακωνίαν ὅλην, ἐφύγαμεν καὶ ἡμεῖς ἅπαντες καὶ οὕτως ἀφήσαμεν εἰς τὸν Μυστρᾶν καὶ τὴν μηχανήν καὶ τὸ χαρτίον μας. Τώρα ἰδόντες ὀλίγην ἄνεσιν καὶ ὑπερασπιζόμενοι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐσυμφωνήσαμεν μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ πατριώτου Στατήγου Νικηταρᾶ, ἐκείνου τοῦ ἱκανοῦ καὶ ἀφιλαργύρου Ἕλληνος, καὶ ἐσυστήσαμεν πάλιν μίαν τοιαύτην μικρὰν μηχανὴν εἰς τὸν Ἐραστῶν ποταμὸν τοῦ Ἄργους».